

opusdei.org

A prelátus első szentmiséjén elhangzott szentbeszéde a prelátusi templomban

Január 27-én Monsignor Fernando Ocáriz, az Opus Dei prelátusa ünnepélyesen bevonult a Béke Királynője prelátusi templomba. Itt olvasható a misén mondott szentbeszédének fordítása.

2017.01.27.

Benedictus Dominus qui dedit requiem populo suo (1 Kir 8,56) „Áldott legyen az Úr hangon, aki nyugalmat adott népének”. Az imént hallott szavak az első olvasmányban Izrael népére utalnak. Felhasználhatjuk most ezeket, hogy hálát adjunk Istennek a békéért, ami számunkra a Mű egysége. A Mű egysége, amit Ő ajándékoz nekünk, és amit megköszönünk, az igazi béke forrása.

Ugyanakkor rájövünk és gyakran fel kell idéznünk, hogy ez a béke maga Jézus Krisztus. Szent Pál írja: *Ipse enim est pax nostra* (Ef 2,14) Ő, a mi békességünk. Az egység alapvetően Isten kegyelmétől függ, ami soha nem fog hiányozni, de tőlünk is függ, hogy mennyire szorosán kapcsolódunk Krisztushoz. Ő a mi békénk. Ő az egységünk forrása a Szentlélekben.

A második olvasmányban azokat a szavakat hallottuk, amelyeken Szent

Josemaria oly sokszor elmélkedett és nekünk is ezt javasolta: *elegit nos in Ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti* (Ef 1,4) őbenne választott ki bennünket a világ teremtése előtt, hogy szentek legyünk előtte. *Elegit nos in Ipso*: Krisztusban. Ismét látjuk annak szükségét, hogy azonosuljunk az Úrral, mint az Atyaisten leányai és fiai. Ez a szellemiségünk alapja: észrevenni, valóban rájönni, hogy Isten gyermekei vagyunk, és ez békét hoz a lelkünkbe és segít minden körülményben örömet és békét hinteni.

Természetes, hogy ma elgondolkodunk azon, hogy ki az Atya a Műben. Szent Josemaria kiemelte az Atya jellemzői közül a Statutákban is és itt ennek a templomnak a székébe vésve is az okosságot, amiért kérlek benneteket, hogy kérjétek számomra Istentől. Az okosság erénye szükséges az

kormányzásban. És külön-külön mindannyiunk számára is fontos az okosság, mert ami jó az Atya számára, az jó mindenki számára. Azt az okosságot, hogy mindig nagyon hűségesek vagyunk a Mű szellemiségéhez az idő és tér változó körülményei közepette is. Legyen az Atya mindig olyan okos, ami szükséges a hűséghez, az Atyánk szellemiségéhez való hűséghez, amely szellemiséget Isten akart számunkra.

Egy másik jellemző, amellyel az Atyának rendelkeznie kell az áhitat, a mély áhitat. Biztosan emlékeztek, hogy Szent Josemaría biztosított minket arról, hogy az áhitat a legjobb gyógyír. Tehát imádkozzatok, hogy az Atya áhítatos legyen, hogy ti is mindannyian áhítatosak legyetek, és fenntarthassátok a tiétekkel az Atya áhitatát, és így mindannyian szoros egységben lehessünk az Úrral

gondolatainkban, szívünkben és szándékainkban.

Az Egyház és a pápa iránti szeretet egy másik jellemző. Milyen gyakran kérte az Atya, Don Javier (ahogy Boldog Álvaro és Szent Josemaría is), hogy sokat imádkozzunk az Egyházért és a pápáért. Kérjétek Istent, hogy az Atya, most és mindig valóra váltsa az Atyánk ezen kívánságát: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!* Haladjunk szorosán a pápával együtt, aki most Ferenc pápa, Jézushoz Márián keresztül.

Mindhárom jellemzőt mélyebben is át kell gondolnunk, és mindegyik több szentbeszédet is igényelne... Szent Josemaría még egy jellemzőt írt elő, hogy az Atya szeresse az Opus Deit és minden gyermekét. Ezért kérem, hogy imádkozzatok értem, hogy a Szentírás szavai valóra váljanak az életemben: *Dilatatus est*

cor meum (2 Kor 6,11) hogy kitáguljon felétek a szívem. És ez mindenkire igaz. Az Atya, Don Javier, olyan gyakran mondta nekünk: szeressétek egymást, szeressétek egymást igazán! Az igazi testvériség tesz képessé minket, hogy egységben legyünk, az a testvériség, amely Krisztus szívében gyökerezik.

1933-ban, biztos olvastatok erről valamelyik életrajzban vagy máshol, az Atyánk a következő imával fordult az Úrhoz, amelyet most mi is szeretnénk imádkozni: “Uram, add hogy annyira a Tiéd legyek, hogy még a legszentebb érzések se térhessenek be a szívembe anélkül, hogy a Te átszúrt szíveden áthaladtak volna!” Ez így van. Ahhoz, hogy mindenkit igazán szeressünk, és elsősorban azokat, akik ehhez a csodálatos családhoz tartoznak, amelyet Isten adott nekünk, Krisztus szívéén át kell haladnunk.

Gondoljunk röviden a mai evangéliumra, Mária látogatására Erzsébetnél. Minden nap szemléljük a rózsafüzérben ezt a csodálatos jelenetet, Szűzanyánknak ezt a nagylelkű odaadását. Segítsen nekünk Szűz Mária, hogy ilyen nagylelkűek lehessünk a szolgálatban. És kérjétek azt is, hogy az Atya ilyen legyen: mindenki szolgája, mert irányítani azt jelenti szolgálni, különben haszontalan. Mindig szolgálat legyen.

Magnificat anima mea, Dominum – imádkozta a Szűzanya a magnificatban. Ezekkel a szavakkal dicsőítjük Istent. XVI. Benedek pápa egyszer azt mondta, hogy úgy érthetjük a magnificatot mint “hagyni Istent naggyá lenni a lelkünkben” (2005. augusztus 15. Szentbeszéd). Adjunk minden helyet Istennek a szívünkben és így nagy apostolkodást végezhetünk, éhesek leszünk a lelkekre és állandóan a

javukat keressük Krisztus iránti szeretetből.

Forduljunk a Szűzanyához, az Egyház anyjához, az Opus Dei királynőjéhez: anyai közbenjárásodra bízunk az egész Művet, hogy történetünk ezen újabb oldalát mindig a te segítséged kísérje, és továbbra is Isten irgalmának története legyen. Amen.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/a-prelatus-else-
szentmisejen-elhangzott-szentbesze/](https://opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-else-szentmisejen-elhangzott-szentbesze/)
(2026.04.09.)